

ACC. N.R M. 15192 : 1-14.

Landskap: Skåne Upptecknare: Algot Nilsson, Osby
Härad: Yllestads härad Berättare: ~~alika personer; se uppteckna-~~
Socken: Vässätts församling Berättarens yrke: ~~dins baksida!~~
Uppteckningsår: 1960 Född år i

FOLKLIVS-
ARKIVET
LUND

N.M. 159

Bard. s. 1-14.

24/10-60

Skriv endast på denna sida.

Bad

Under 1800 talet var det ej så vanligt med bad inomhus. Det var endast vid jul och påsk samt kanske någon gång efter ett smutsigt och svettigt arbete. Det var ju något olika för familjerna och förskön något oftare på större gårdar. Det var främst ungdomarna som badade och de äldre badade ej så ofta.

Män och kvinnor badade alltid varför sig. Ungdomarna merends först och de äldre sedan men om det var småbarn badade husmoder dem också då. Gänarna brukade bada efter husbondefolket. Det var ej ofta som man bistod varandra vid badet utan var och en klarade sig själv.

Där man hade särskild trältsbyga badade man ju där, i annat fall var det i det s.k kistehuset, ett till köket gränsande rum.

Nägon brinnande eld försöktes endast under
tråttgrystan. Vattenet värmdes vanligen i stora
kopparkittlar som rymde cirka 100 liter.

Då man badade inomhus ville man ha
vattnet ganska varmt, något över kroppstemper-
aturen. Man hade inga särskilda badkar
men man hade stora kar som användes vid
byk och trått och dessa använde man också
vid bad.

Som tråttmedel användes såpa och några
särskilda tråttredskap användes inte.

Hade man byckhar kunde man sitta i dem
men var det smärra baljor fick man stå medan
man tråttade sig. Man brukade inte hålla
vatten över sig. Man brukade ej heller använda
kallt vatten som omväxling med varmt.

Till att torra sig med använde man en
sorts grova handdukar av lin s. k skätfalls-
handdukar

där det var kvar en del språvor som gjorde dem vassa så det sved i skinnet men var mycket effektiva som frottehanddukar.

Nagon närsiktig mältid brukade ej förekomma i samband med badet.

Allt man kunde rekvisera badkar och varmvatten i samhället har jag aldrig hört.

Bastu

Angående bastubad under 1800 talst kan jag ej lämna några närmvärdar upplysningar då bastubad troligen ej förekommit under denna tid. Men enligt hörsagner har det förekommit längre tillbaka under 1700 talst.

I flera byar finns for snå avsides belägna förfallna hus som kallas bastun, men de användes endast till att torka lin då denna brökades. Här var en fyrahant rigr murad av grästen i vilken man eldade, och det är möjligt

att man användt dessa byggnader också till bastubad. De användes vid linberedningen av helabyn. Man brukade förr ofta säga då det var varmt, "det var varmt som i en bastu".

Vilket tyder på att bastubad förekommit förr.

Kallbad

Under största delen av 1800 talet var det ej så vanligt att man badade sommartid. Det var nästan sällsynt. Man försdrog att sjölja sig invärtes med brännvin.

I min barndom i slutet av 1800 talet badade man ju ganska mycht i sjöar och vattendrag, men det var mest barn och ungdomar. Flickorna badade ej så ofta utan det var mest pojkharna. Äldre personer badade sällan, och jag minns en gång då jag var med på ångshöftbad så badade vi pojkar efter arbetets slut. Men en medelålders man

som också var med badade inte och då vi
frågade om han inte också skulle bada, då sade
han, När man inte har badat på över tio år är
det otrevligt att böja.

Det var ej någon särskild samhällsgrupp
som badade mer än andra, utan det var en
och annan gång för de äldre, men sholprojekter
badade ofta om det var nära till badplatsen

Det var isynnerhet sjöar med vacker
sandbottnen som användes vid bad eller åar
i närheten av gården. En synnerligen
vacker badplats finns inom min hemort vid
Västsjön med långgrund vit sandbottnen,
och den har på senare tid blivit mycket
anlitad av folk från stationssamhället runt
omkring. Men förr då man varken hade cyklar
eller bilar kunde man ju ej komma så långt
bort, utan fick bada i närmaste vatten.

På morgonen brukade man ej bada utan det var antingen före middagsmåltiden eller efter arbetstids slut, och det var mer vanligt på söndagarna. Då cyklar och bilas började förekomma kunde man ju komma längre bort till bättre badplatser, men utflykter till havet har förekommit först under de senaste tjingsåren.

Äldre personer tyckte ej om halbbaden och ansåg att man blev förkyld eller "utväxtad" som jag hörde någon säga. Men barn i skolåldern badades gärna om de fick lov.

Det var alltid vanligt att män och kvinnor badade var för sig, antingen på olika platser eller olika tider. Man badade alltid naken, och det var först omkring 1920 som man började använda baddräkter. Det var sommargäster från städerna samt flickor från landsbygden som hade platser i städerna som

var de första som använde baddräkter här,
och sedan började kvinnorna här i från bygden
också att använda baddräkt, men männen
började något senare med badbyxor. Kvinnornas
baddräkt var byxor som räckte ner över knäna
samt en vid urringad blus. Man shaffade dem
i städerna, ty det dröjde en tid innan affärerna
på landsbygden förde dessa plagg.

Det var vanligt att kvinnorna hade tvål
och handduk med sig då de badade, men männen
brukade ej ha något med sig.

Under 1800 talet badade man ju en
och annan gång efter ett svettigt och smutigt
arbete, men så smärreningom blev det mera
vanligt bland barn och ungdom och en del
ungdomar lärde sig också simma, men det
var ju ingen undervisning utan man fick lära
sig själv. Det var först in på 1900 talet som

badandet blev mera allmänt och det dröjde
ganska länge innan hela familjer badade
tillsammans.

Hallbadhus

I grannkommunen Osby byggde man 1910
ett hallbadhus för allmänheten och där man
tog en mindre avgift för varje bad. Det var
särskilda avdelningar för herrar och damer.
Det var byggt på pålar och under huset var
bassängen anordnad med sypjälör åt sjösidan
till skydd för obehöriga. Över bassängen var
onklädningshytter anordnade samt trappor
därifrån och ned i vattnet. Man försökte även
anordna saltat bad genom att is-a ut några säckar
salt i bassängen, men detta blev misslyckad.
Badhuset användes ganska livligt några år,
men man tröttnade snart på den instängda
bassängen och började bada i öppna sjön.

Dessa baddrus byggdes av municipalsamhället och är nu omändrat till kafé som under sommaren är mycket besökt. För övrigt har det ej funnits några vidare anordningar vid sjöarna. En och annan privatperson byggde istället skjul där sommargästnadsdamerna kunde kläda om sig. Vid Västljungasjön har byggts bryggor och hopptäckningar för skolornas simundervisning.

Med badort har man här på trakten ej menat badplats vid insjöarna utan då har man tänkt badplats vid havet.

I slutet av 1800 talet då det var vanligt att man reste till de s. k hälsobrunnarna där man också fick medicinska bad, kallade man dessa platser också för badorter t. ex Ronneby brunn, Ramlösa, Medevi mfl. Det var mest välbergat folk från köpmåns och

fjärntorrmannafamiljer som vistades där ett
par månader. Ofta var det unga damer som var
där mestadels för att roa sig.

Till badorterna vid havet reste man
antingen till Åhus eller helst till Mölle på
västkusten som var mest omtyckt då vattnet
där var varmare.

Limkunnighet

Limkunnigheten i början av 1800 talet
var nog ej så vanlig, det hörde jag min farfar
talade om. Han var född 1822 och han hade ej
lärt sig simma, men min far som var född
1852 var ganska god simmare, och det var en
och annan i hans ålder som kunde simma.
Man hade dels lärt sig själv dels av kamrater.
Det var nog mest landsbygdungdomar på den
tiden som läerde sig simma, det var då mindre
vanligt bland samhällenas invånare.

Under min barndom och ungdomstid var det ganska vanligt att pojkena lärde sig simma, men sällan var det flickorna som lärde sig.

Många ansåg det mindre passande att flickorna simmade. Det var av egent intresse man lärde sig. Föräldrarna hade vanligen varken tid eller lust att undervisa och någon undervisning genom skolorna förekom inte. Det är först på de senaste tio åren som den obligatoriska undervisningen genom skolorna blivit allmän.

Några vidare hjälpmidel förekom inte utan vi pojkar brukade tillverka dynor av vass som man hade under sig och man kunde hålla sig uppe medan man försökte bär sig simma

Ljunkunnigheten har ju utvecklats så smärtligom, och det blev allt vanligare att man lärde sig simma och det var många som lärde sig under värnpliktstiden. De som lärt sig

simma myrhöll gärna kusken genom någon öning varje sommar då man badade några gånger. Några olika sätt förekom knappast. En och annan lärde sig simma på rygg och ligga och flyta. Några lekar eller tävlingar förekom icke.

Under 1800-talet var det mycket sällsynt att någon besökte ett varmbadhus, ty det fanns ej utan i större städer. Men jag hörde talas om personer som vid något tillfälle under affärssesor besökt varmbadhus både i Malmö och Köpenhamn. Om jag minns rätt var det både bastu och karbad.

I min granns socken Osby byggdes i mitten av 1920-talet ett stort modernt bad- och gymnastikhus. Här finns både bastu och karbad och bassäng samt duschar med varmt och kallt vatten. Under ett tjugotal år

användes den mycket flitigt av samhällets innehavare och skolbarnen, men mera sällan av landsbygdens befolkning som hade lång väg dit. En del tog bastubad och sedan dusch eller arkyllning i bassängen. Andra åter badade endast karbad. Men efterhand som badrum i lägenheterna började bli allmänna minskade antalet badande här betydligt men ännu anlitar en del detta badhus.

Medicinska bad

Under 1800 talet var det endast tallbassbad som förekom här på orten. Det var mycket varma bad som man lade tallbarskvistar i, och på senare år tallbarsolja. Det var mest mot värk som man använde dessa bad. Jag har själv försökt dessa bad då jag led av icterus, och jag besökte även varmbadhuset i Hässleholm för ångbad. På landsbygden fick

man taga södans bad i trälstugan där man kunde värma vattnet och det var huvudsakligen på landsbygden man begagnade sig av dessa bad.

Badrums

De första badrummen kom till omkring 1920 men var granskä primitiva och strandom var det ej vattenledning utan vattnet fick värmas i trälgruta. Det var ju först i nybyggda hus som man inrättade moderna badrum, men sedan började man i snabb takt inreda badrum också i äldre hus, och på bondgårdarna finns nu också badrum på de flesta gårdar.

Duschar användes först sedan det blivit moderna badrum med vattenledning.

Det var affärsmän och högre tjänstemän i samhället som skaffade sig de första badrummen.